

עפ"ג 27992/10/14 - אבי אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

25 בפברואר 2015

עפ"ג 27992-10-14 אליהו נ' מדינת ישראל
עפ"ג 44853-10-14 מדינת ישראל נ' אליהו
בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן נשיאה
כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער	אבי אליהו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים: בא-כוח המערער, עו"ד אורון

באת-כוח המשיבה, עו"ד אפרתי

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירה של גרימת מוות תוך נהיגת רכב ברשלנות על פי עבירה סעיף 304 לחוק העונשין, ביחד עם סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה, וכן בנהיגה ברכב ללא רישיון רכב בתוקף. בבית משפט קמא הגיעו הצדדים לטיעון ששקלל את העובדה שהמנוח התרשל באופן בולט ותרם תרומה משמעותית לגרימת התאונה שלרוע המזל הסתיימה במותו.

הסדר הטיעון כלל את הסכמת התביעה לתקופת מאסר שתרוצה בדרך של עבודות שירות (בהבדל ממאסר מאחורי סורג ובריח). כמו כן, כללו פרטי ההסדר חיובו של המערער בתשלום פיצוי סמלי למשפחת המנוח וכן הטלת מאסר על תנאי.

2. בית משפט קמא, כב' השופט ע. נהרי הטיל על המערער את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות.
- ב. פסילת רישיון למשך 5 שנים שמתוכה תנוכה התקופה בה היה בפסילה בגין אירוע זה.
- ג. פסילת הרישיון לתקופה של שנה אחת וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

עמוד 1

3. על גזר הדין מונחים בפנינו שני ערעורים.

המדינה מלינה על כך שביהמ"ש קמא לא הטיל על המערער 2 מרכיבי הענישה המוסכמים, קרי מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח.

הסנגור מלין על אורכה של תקופת המאסר בת 4.5 חודשים אותה אמור המערער לרצות בדרך של עבודות שירות. למען שלמות התמונה נציין כי הצדדים עתרו לבימ"ש קמא בהסכמה להוספת שני רכיבי הענישה שנעלמו ממנה, קרי, הפיצוי והמאסר על תנאי אולם ביהמ"ש קמא סבר כי אחרי שקם מכיסאו שוב אין הוא בן חורין לתקן את גזר הדין ומכאן ערעורה של המדינה.

4. שמענו את טיעוני הצדדים. יש מקום לקבל את ערעורה של המדינה להוספת מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח, שהרי כך הוסכם.

באשר למאסר על תנאי: עיון בכתב האישום מצביע על כך כי המערער שבפנינו התרשל התרשלות משמעותית גם אם התאונה נגרמה בסופו של יום כתוצאה מהשילוב בין רשלנותו שלו ורשלנות המנוח. מלכתחילה, וגם ללא הסכם, לא היה מקום להימנע ממאסר על תנאי בתיק זה, במיוחד כך כאשר המאסר בפועל שהוטל על המערער ירוצה בדרך של עבודות שירות.

5. לפיכך, אנו מטילים על המערער מאסר על תנאי בן שנה אחת והתנאי הוא שתוך שלוש שנים מהיום לא יעבור את העבירה של גרימת מוות ברשלנות ביחד עם סעיפים 40, ו-64 לפקודת התעבורה.

באשר לפיצוי אנו מטילים על המערער לפצות את משפחת המנוח בסך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לתאריך 1.5.15 והמזכירות תעביר אותו למשפחת המנוח עפ"י פרטים שתספק התביעה.

6. לא מצאנו לנכון להתערב באורכה של תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות והיא תשאר בעינה.

בית המשפט הקל עם המערער בכך שלא הטיל את התקופה המקסימלית והסתפק בתקופה של 4.5 חודשים. אנו אומרים בפה מלא כי ספק אם היה מקום להתערבות, גם אם היה בית המשפט מטיל את מלוא התקופה אותה ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. בכך ענינו גם על השגתו של הסנגור באשר לצורך באיזון רכיבי הענישה באופן שונה משהוטלו הרכיבים הנוספים שענינם פיצוי ומאסר על תנאי. גם הוספת רכיבים אלה אינה משנה את התמונה ועדיין גזר הדין נוטה חסד עם המערער.

התוצאה היא כאמור, כי קיבלנו את ערעור המדינה ודחינו את ערעורו של המערער.

המערער יבצע את עבודות השירות למשך 4.5 חודשים בבית החולים וולפסון חולון. תאריך תחילת העבודה 20.4.15. המערער הוזהר כדין.

ניתן והודע היום, ו' באדר תשע"ה (25 בפברואר 2015), במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג' קרא, שופט
סגן נשיאה

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד